

L'entrellat del cas García Goena

Xavier Vinader lliga els caps informatius de l'assassinat de Juan Carlos García Goena a mans del GAL, davant la reobertura de les investigacions.

Aquests últims dies Laura Martín s'ho passa molt malament. Li han demanat que recordi amb detall tot el que va veure el 24 de juliol del 1987 i això l'ha obligada a utilitzar aquells antidepressius que la van ajudar a sortir del pou, ara fa uns anys. Els records que aquesta noia d'ulls lluminosos i somriure trist duu emmagatzemats al cap li han reobert una ferida que mai no s'ha clos d'una forma massa definitiva. La ferida causada per l'assassinat del seu marit, Juan Carlos García Goena, un jove nascut a Tolosa, pare de tres fills i resident a Hendaia durant set anys per haver-se negat a fer el servei militar.

L'assassinat del pacifista Juan Carlos García Goena —que la majoria de la premsa sempre qualifica tendenciosament de “pròfug”— va ser l'últim atemptat del GAL. Abans hi havia hagut un llarg silenci de disset mesos, que podem començar a comptar a partir del 17 de febrer de 1986, quan hi hagué el metrallament mortal, en un revolt de la carretera de Bidarrai (França), del cotxe del pastor Christophe Matxikote i de Catherine Brions, una noieta de París que es trobava en aquells paratges fent vacances. Després, res. El GAL va desaparèixer per sempre.

Juan Carlos García Goena va morir molt de matinet. Exactament, a les cinc trenta, quan feia cap a la feina, a Transfesa, una empresa de manteniment de la companyia de ferrocarrils. Els mercenaris del GAL li van col·locar una bomba sota la roda del cotxe i va explotar en el moment de posar en marxa el vehicle. No va morir instantàniament, però va quedar terriblement mutilat i va expirar en braços dels bombers que el duïen a l'hospital. La Laura aquell dia no va sortir al balcó, com feia sempre, per dir-li adéu, però va sentir el tro de l'artefacte mortífer i es va llançar escales avall. Els veïns que hi havien arribat

El comissari Miguel Planchuelo. Amedo va amenaçar d'implicar-lo en el cas Goena.

primers no la van deixar acostar al seu marit malferit i encara té gravats al cervell els crits que feia quan se l'emportaven. Ella creu que no se li esborraran mai més.

Per això la reobertura del sumari d'aquest assassinat pel jutge Baltasar Garzón ha trasbalsat la Laura completament. Sap que pot ser l'única oportunitat de descobrir els responsables de la mort del seu marit i d'aclarir l'entrellat d'aquest atemptat incompreensible. Les noves línies d'investigació obertes tant pel magistrat com pel seu advocat, l'ex diputat Juan Mari Bandrés, poden portar lluny. Algunes peces del trencaclosques ja comencen a encaixar.

Segons les dades obtingudes, l'origen de l'atemptat contra Juan Carlos García Goena pot situar-se en una conversa entre José Amedo i el comissari Planchuelo, els primers mesos del 1987. El sots-comissari se sentia amenaçat per la progressió de les investigacions del jutge Garzón i volia assegurar-se la protecció

del Ministeri de l'Interior. Planchuelo fa l'orni i la cosa no passa d'aquí. En una segona conversa Amedo s'endureix més i assegura que, si el Ministeri prova de deixar-lo a l'estacada, ell actuarà pel seu compte: “Ja ho veureu, ja” —asseguren que va dir. Poc després petava la bomba sota els peus de García Goena. No era d'ETA, però era igual. Establert a Euskadi Nord, el noi treballava a Transfesa, una empresa coneguda perquè donava feina a molts refugiats (un altre dels seus treballadors, Jean-Pierre Leiba, havia estat assassinat pel mateix GAL tres anys abans). Era una víctima fàcil.

Fins ara tant el comissari Planchuelo com el tàndem Amedo/Domínguez n'han dit molt poca cosa, d'aquest crim. En el seu dia, qui en va dir més va ser Inmaculada Gómez, l'amant del sots-comissari, que va declarar fins i tot que aquest l'havia aterrida a casa amb l'artefacte que després

havien col·locat sota el cotxe de García Goena. La noia continua vivint a Bilbao i mai no s'ha retractat de les seves paraules.

La Laura Martín, ningú no la va citar mai per escoltar el que sabia. Dies abans de l'atemptat contra el seu marit sembla que va veure gent rondant per casa seva. I recentment sembla que ha identificat algú que coincideix amb la descripció d'un conegut *hampón* francès, establert a Marbella i propietari de negocis de prostitució. Aquest element ja havia participat en atemptats anteriors, signats per ATE (Antiterrorisme ETA) i encara que és cercat en diversos països, aquí sempre ha comptat amb la protecció de la policia espanyola.

Potser, nou anys després els dolorosos records de la Laura Martín podran revifar la memòria adormida d'alguns dels testimonis clau. Vejam si, finalment i pel bé de tothom, treuen l'entrellat del cas García Goena. **Xavier Vinader**